

KLUCHT VAN DE MOF,

door ISAAC DE VOS.

Gespeelt op d'Amsterdamsche Schobuwrg.

t'AMSTERDAM,
By *Jacob Lescailje*, Boekverkooper op de Middeldam, naast de Vismarkt, in 't jaar 1669.

AEN DEN
BERISPER.

INdient u niet behaeght, ſegt alles wat ghy wilt
Met u ſpits-ſlangige tong, het zy dan boe of baa;
Doorſiet het vry te deegh, want of ghy 't ſchoon bedilt,
Sie ich wils ſoo haben / was vraegſtu daer na.

PERSONAGIEN.

Jochim Bueleke,
Michel,
Hans, } drie Moffen.

Lubbert, een Schoen-maker.

Neel, sijn Wijf.

Brechje, de Dochter.

Floor, de Jongen.

Ian, de Knecht.

KLUCHT

KLUCHT van de MOF.

EERSTE UYTKOMST,

Iochim Bueleke uyt het Veerschip van Zwol komende, spreeckt.

DAt wolde onser Furst, ont nimmer keen olt wijf,
Tom suke noch toe, woo seer deyt mick et lijf,
Als wen ik gerodert weer, mijn doogen kaam
ick nicht wedder too scheepe,
Y tommelde sick, eft et dlo weer, ont hat soo
ein seltzeme greepe (tom suke,
In maarse, dat ihm de hoore te barge stonden, ick reep
Schipman, holt stille, wat let dick too vluke,
Doe blinde humling seed he, kanstu et moel nicht hol-
Ick sweeg ydel stil, man ick dacht wy scholden (den,
Al ons doogen nicht wedder too lande kamen,
Den vorwoor de scheepknechten hadden al de seegels in-
genamen, (brude,
Soo greslijck saag het door oet, on dat mich op 't meyst
Ick hed soo eyn hechtken gevreten, ont al de lude
Dit lachede oft se roosende dol weeren, ick vroogde en
woorom,
Dat weerste wol wijs worden sedense, kom (oet,
Man eyn luttick wijder in zee dat speck moeter wedder
On eyn stunde 'er twey dar noo kreeg ik soo eyn gril
aver de hoet (in 't lijf hat,
Dat ick swart om gen kop wert, ick speugh al wat ick
Man 't is mick wol hondert mool leet dat ick nicht wed-
der op vrat,
Aber 't was nicht mochlijck eft ick schoon doen wolt,
It was to mele hubsch swijne vleesch, soo geel as eyn du-
koten golt, (weyde
't Was verwoor to euvel, soo as die besuckede wint
Soo ongestuym ont soo heslijck, dat ihm de oogen im
kop verdreyde.

Noe dat's tot door toe, herneughtst queemen wy by de
dusse Stat,
Ick wust by mijnder arme keel nicht beter, den dat
Ick een wolt, oder eyn woestijn voor my hat, ont et
were ydel schepen,
Ick dacht de hose koppen hebt oock seltzeme greepen
Im moorse, se meugense wol oet schijten
Mit beguntse alle toogels on segels los too rijten,
Dat help meiner seel seed ick, noe bin ick oet al mijn
noot, (steynde part soo groot
On wy steegen doe in eyn melck nap, die weer koem se-
Wiet ander, on et weer stickende voll,
Ick meen dat ick in angst weer, sudoor ick woll
Derwol eyn stijgh doolder om geven hebben, hat ick 'er
oet gewest, (gemest,
Ick dacht ick slacht de vette swijnen, ick bin noe al oet
Toch meinen gluk halp mik der noch oet, wo door bet
mik een loes.

Hier siet hy een Aep op 't venster sitten.

Oomken mit verlof, woor geyt men hier na em root-
hoes? (et blijven,
Wo sy blar dynen duvel an, wil tu het nidt seggen loot
Wat mangelt dy schayven hont wiltu mit my kijven?
Wen ick olt on wijs genoch weer, doe lutke hoosekop,
Ick mocht dijne voor wol weesen, versteystu dat doede
dop?
Su wat scheerstu mick, dot dy de soepschijt in lijve voor:
Dat weer eyn heslick creatoer, 'k loef 't is de lijf-haftige
bodde boor, (kinder krijgen,
't Gift my nicht wonder dat de rijcke lu wanschoopen
Soo asse een minsch toe spreecken. *Iongens binnen.*

Floor met een twee drie jongens die em uyt jouwen.

Floor. Hee, hee, heruyt, mof, mof. *Ioch.* Weer stu swijgen?
Floor. Hee, hee hanneke de meyer, honichlicker, mof, mof.
Ioch. Woe noe weerste dol?

Ick heb dyne mueme de moors geleeckt, verſteytſtu dat
wol? (wichters,
Loot mick de hoet op em kop blijven, y goddeloosen
Woo kan eyn minſch keyne vreede hebben? gans lichters
Ick werd mijne meus hulle het vuer ſoecken,
Lagh i door om, ick plegen voor eyn ſloop mutſe im
ſchepe toe gebroeken: (om
Su ſoo noe ſteyt he vaſt, kaamen noe eyn mool wedder
Iong ſegh ick loot beteemen, edder doe kright eyn oor-
vijch woo ick kom.

Twee Moffen, Hans en Michel al ſingende uyt.

Oet dieſem hoeſe ſcheyd ick nicht
Het ſchijnt de morgen ſteern.
Helder noch penning heb ick nicht,
Onlijck wol ſoep ick geern, dat geyter mie, dat, &c.

Mich. Wat ducht dy Hans was dat nicht eyn hubſe potſe?
Hans. Ioo voorwoor y deeden recht.
Mich. Woe die ſchijtfortze
Meende datſe narren veur ſich hedde, averſt 't was 'er
wat geſcheeten,
Ick dacht doe bruetſte boeren nicht, ick werd dat wol
weeten
Te paſſen. *Hans.* Woo ſeegſtu dat nicht, de kennekens
weeren koem half voll?
Mich. Woo ſcholl ick dat nicht ſeen, edder meenſtu dat ick
Ben, et quammer al euvel wedder toes, (doll
Doe weerſt wol dat ick eyn ſincke mooker bin.
Hans. Dat 's woor, doe heſtze in de greep wie de pracher de
Woo heſt tot et den gemoockt? (loes,
Mich. Hen joo, gans bloet
Hans, wee hebben woll ſeven eder acht kennekens ge-
hadt, on ick hebber drie of veer oet
Gewiſt, door wuſt die domme duvel nich van.
Hans. I wat heſtoe eyn kloecken kop voorwoor doe biſt eyn
verſtendig man,

Mich. Su is dat Iochim Buleke nicht met der mutſe?
Hans. Woor? *Mich.* Dort ginder veer
Tom hondert doeſent ſtorten ſuke, woor komſt toe heer?
Ioch. Dat dee twintich duvel hool, woo lang heb ick dy nicht ſeen,
Woo voorſtoe mit Grayte, mach men dy geluck been?
Doe reedelijcke Michel, ick meen doe weerſt al lang gehangen.
Woo geyter met Peeter van Meppel?
Mich. Och liefve Vrundt die is gevangen.
Ioch. I ſegh et nicht.
Mic. Verwoor, hee ont Geer Vollen.
Ioch. Wat tijt?
Mich. Voor eyn mone edder twee.
Ioch. Woor doch?
Mich. In 't ſtift Collen.
Ioch. Woo ſteyt et hier too lande toe, heb y luy y balt gedoon;
Mich. Ioo, we gedencken mit lief tavont wedder noe hoes too goon.

Michel begint weder te ſingen.

Pyp op loot bromen
't VVeit wol woor omme
De olden wyver die ſunt ons gram.

Ioch. I ſunt lyden luſtich ducht my.
Mich. Dat loof ick wol,
Iochim 't kan noe keen quoot, wee hebt de budel vol,
Ont om keyne hunden to weeſen, hebben wy eyn wacker roes geſopen.
Ioch. Woor krijgh y dat luſtig beer? 'k wol ook wol voor eyn Seſlinck edder twey koopen.
Mich. 't Heet geyn bier doe nar, 'et heet Branjewijn,
Ioch. Ioo woor kricht men den dat?
Mich. Wil toe der ſijn?
Kom heer mijn keerl, ick wert dy wol wijſen,

Su

Su ſtoe dat breet wol oet hangen.

Ioch. Woor, door den grijſen Olden man in ſteyt?

Mich. 't Is keyn man doe oell,
't Is eyn wit roech hondeken. *Ioch.* 't Maegh dijne meums taſſche, he heft joe eyn boort om ſmoel.

Mich. Noe lootet den ſoo weſen, den wegh ſchaſtu inſloon,
Woor doe den eyn kenneke op 't venſter ſicht, door ſchaſtu in goon.

Ioch. Wat gelt ſoo eyn kroesken: 'k wil nicht geern too veel (geeven.

Mich. Drie Hollentſche ſtuber, noe by leeven
Edder ſtarve Iochim, ick hoffe dein wolfaren, on go.

Hans. Ick jou oock Lantman.

Ioch. Ick wunſche jou veelle goedes, noe Hans on Michel to
Wedder ſeens, greut mick alle goe vrunden thoes,

Hans. Dat ſchollen wy wol doen. *Hans en Michel binnen.*

Ioch. Noe ick mach my eyn wackere roes
Goon ſoepen, dat ick de Kolloene dick krijg, on morgen goon om wark vroogen,
Su door dat geyter noo toe, al ſchollenſer my met eyn buer door wedder van doon droogen. *binnen.*

Lubbert een Schoenmaker, ſoeckt na ſen gereetſchap, en roept ſijn wijf Neel, die met een Spinne-wiel voor den dagh komt, terwijl dat de knechts te werck komen.

Lub. NEel, Neel, weer is men ſny-mes; hebje dat niet (eſien?

Neel. Ia: deer is 't Vaer.

Floor. Gen dagh Mieſtre.

Lub. Moy, 't is al kartier over ien
Wel Ian, je weet wel datwe ſulck drock werck hebben weer meughje dus lang blijven.

Neel. Nou Vaer de klock is noch niet kout, hoe meughje dus kijven.

Lub. Wie kijft, maer ick ſegter ſo by, je weet wel dat et klaer moet weſen,
Soo niet ſoo raeck ick licht het heerſchap quijt ſou ick vreeſen,

T'sa luſtigh Gaſten, kloeck gearbeyt van deuſe weeck ;
Hou weer jonge , heeſtje wat, deer ſinne drie paer kinder ſchoenen van ſes ſteeck ,
Ie moetſe voort af maecken, dat ſegh ickje, verſtaeje wel,
Ie kent wel asje wilt , nou leet ſien , luſtigh en fraey , as een geſel ,
Op dat asje jou eygen voogt bint , je koſt mit eeren kunt winnen.

Neel. Ia ja, men Kijnt, men moet kloeck weſen, alſmen beginnen
Groot te worden, wilme al mee as ien aer veur den dagh komen, o deer is ſoo veul van doen ,
En dat moet gelt koſten , kijk de jonge luy willen altijt het nieu fatſoen
Met kracht volgen , dat den ien het dat willeſe allegaer hebben.
Vaer veur wie ſinne die ſchoene mit die lange ſnebben ,
Ick ſeg dat de luy wat weten , 't machme wel heuge dat mer niet of wiſt ,
Seecker hy moet al wel eſtelt weſen dieder over piſt.

Lub. Wat leyt jou daer an, as ſy 'et ſoo verſteen.

Neel. Wel
Ian de Graeyer hoe is 't , machme niet ien woort ſpreeken ? *Lub.* Wat brume dat ouwe vel ,
't Geet jou ummer niet an; meugh jy 'et dan niet lyen ?

Neel. Ia ick, maer je konter te veuren wel ien paer, of twie meer uyt een vel ſnyen ,
As je nou doet, en je kreegh ſchier even veul gelt.

Lub. Dat is ſeeker niet weer , want men wort nou wel ien ſchelling mier etelt.

Neel. En aſſet naut ick kentje bewijſen mit men boeck.
Wel 't is mijn om 't eeven , weer ſie jy nee , luſtich as ien man kloeck.

Iochim

…im door misverstant, in een onrecht Huys gheweest hebbende, en Oly voor brandewijn gedroncken, komt half sieck zijnde uyt, en seyd:

Ant kreesem noch toe, woo euvel wert mick, o my
Wat weert hier oet weerden, doe leve barmhertigheyt ick spy
Al de Kolloene oet, joo oock al wat ick im lijve heb, o bloet:
Tom hondert goe Ioor noch toe, ick glue om de hoet:
Wie eyn lijf haftighe Koole vuer, woo schal dit aflopen,
t Sweyt breckt my hinder ont vueren oet, al weer ick bedroopen
Mit vet Suegen Speck, ick konder nicht ovelder oet seen,
Och meyn herts, et walgt my im balge: och door is noe geen
Hoop van lenger to leven, on schal ick hier den so ellendighe starven
Och mijn arme olde Meum, soo werd eyn ander komen, ont arven
Mijne Woorsack, one dat wol ick niet recht geerne, nee by mijnder trou
Op dusse bedroefde wijewelt gun ickse kemant leever den jou,
Iou kaamtse oock mit recht toe, went y geven my al den bruy tessens
Doe 'k wech reysde, als twey Hespen, vier Worste, ses Stoeten, neffen
Twey nieuwe Hemden, mit eyn halve Rijcxdaller an baer gelt,
Den heb ick oock soo trouw bewoort, jo nich eyn heller door van oet getelt,
Och lever got von Soest, moch ick nou oock veranderen wie y deden,
In harde Specy doolder, och soo weer ick wol too vreeden,

Den

Den al de jennyge die mick hantieren noo mijn doot
schollen my noch danck weeten,
't Weer oock veel beter dat ick jemant toe nut worde,
den dat mick dee wormen vreeten.
O wee door komt wedder eyn vloogh, die wil mick de
panse in twey byten,
't Wert mick so nat vor den hinderſten, potſlapperment ik
moet ſchyten.

Lubbert. Hou weer jonge breng dat paer ſchoenen een reys
tuys ſelje.

Neel. Dat's t'avont tijts genoech hy verſuymt te veul.

Lubbert. Hoe que'je
En mens dus, wat en beſukt werck, iſt nimmermeer ne je
ſin gedaen,
Nou weer na ſtaeje, gae voort ſegh ick, as ick ſpreeck ſoo
ſelje gaen,
Komme ras weer ick ſegghetje, ſie toe en wilter wel op
letten,
Hem hey, maer vraag et heerſchop of hy ſe voort beta-
len wil, dan of ickſe te boeck ſel ſetten.

Ian. Baes langme wat ſpynael.

Lubbert. Hou weer hebje gien mier,
Ay Neel roep Bregje een reys.

Neel. Wat ſelſe doen?

Lubbert. Maer ſel me een mingele bier
Geen halen.

Neel. E Brechje, e Brechje.

Brechje. Wat ſel ick doen?

Neel. Loop by je vaertje.

Brechje. Wat beliefſje te hebben?

Lubbert. Hou weer deer is de kan en haelme ien paertje
Bier hier by, en ſegh datſe je geven dat moy vars is,
Van de ouwe juch krijgh ick ſulcken ſnyingh in men
buyck, en om dat et ſo bars is.
Soo vraagh icker niet veul na, neen ick hou veul van een
varſſe teugh.

Lubbert.

[Lu]bbert. En princepael als je ien vaen vijf ses voor je neus hebt.
Weetje 't ouwe spreeckwoort van Piet hol niet? elck sen meugh.

[Jo]chim. Noe is mick wol veur eyn doolder beter im pansse, jo verworen sot,
Dat sagh er bysterlijcken mit my oet, wat eyn honsvot,
Ick daght by mijnder arme padentassche nicht dat icker dorch kamen schol,
Ne noe geytet on steytet, su door om keyne 50 Daller,
Ick die pijne weder oetstoon, nee by mijnder seel, (wol
Ick leep wie eyn schijtende hont, on ick heel
De buckse in beyde hende, middelerwijl sagh ick eyn gangsken open, door wol
Ick mit verloeff mijne nootdruft doen, wo noe weerstu dol,
Reep door eyn besuckt olt wijf, se hed soo eyn lange snebbe,
Woo nae groot-meumeke seed ick al mit gemack: ick wilt nicht hebbe
Dat doe door schidts seedse, ick dacht dat scholdender wol doesent seggen jo verwoor,
Tom lesten vont ick noch yen steynen brugge, door
Ick my den ontsletygen drek toe hubschen quyt mookte,
Tom goe Ioor noch toe, wat effet veur tuygh weer door ick soo of broockte?
't Moet selseme krachten aver sich hebben, 'k loof 't heft vloogen,
Dat scholme joo seggen, den 't weer mine lantsluy in 't hooft on my in gen moors gesloogen.
Noe dat helpt my nicht, 'k hebt al lange genoch jegen my self verhoolt,
'k Moet seen woor ick eyn hoosekop opstommel, die mick dit wedder betoolt,
Den ick werd myne partremony om nicht verkleynen, al scholter noch soo dol ofloopen:

Dort

Dort ſie ick eyn ſchoeſter ſitten, den wil ick ſeen dat ic em mijn hoedtken verkoopen.

Iochim. Leever Frent geeft doch wat voor eyn arm verdree ven man dat bid ick jou.

Neel. Gaet voorby.

Iochim. Geevet doch eyn ſtuckke droogh broot;

Lubbert. Nou

Och bewaert ons, ſchaemje jou niet, jou groote knech datje beedelen geet?

Ie bent ommers jonck en ſtarck, ſienje de luyſe-vanger by de ſtreet

Te ſchoyen, men live knecht, ſe ſouwen je voort na e Raſphuys bringe.

Iochim. Dat is door men 't bromſilgen ſooget, dat wol kei menſch immer gehengen,

Geeft doch wat voor eyn vreemt arm kneght, die te welt gans nicht heeft door hy van leeft.

Neel. Ay lieve loop heen, je kant jou broot wel winnen, hy doet ſonde die jou wat geeft,

In Amſterdam kanme wel te recht komen, deer iſſer ſoo menigh duyſenr die der aen de koſt raken.

Ioch. Men lieve vrouw, ick heb keen hantwerck geleert, wat ſchol ick den maken?

Lub. Datje deugen wout men ſou je wel helpen by 't ien of 't are ambocht,

Ioch. Och mijn hart leeveſter trouſter vrunt, dat weer de rechte katze die ick ſocht.

Lub. Wat duncktje van 't ſchoen-maken, ſou je deer wel ſin in hebben, ſpreeck luſtigh,

Nou wat ſeghje?

Ioch. Woo lang ſchol ick wol leeren?

Lub. Wat om datje ien ruſtigh

Keerl bint, ick ſegh van vier jaar.

Neel. Dat ſchut ick;

Weerom gien vijf? vier dat's ommer te luttick.

Lub. Siet dat wijf komt mee altijt ſteuren, as ick met ymant in de praet ben:

Kenje

Kenje jou besuckte murf niet houwen?deer vaar et vier in.

Neel. Hoe is 't nou, machmen niet spreecken Ian dreumel, elck wat wils.

Lub. Wie seyt vanje spreecken woudt-aep : maer om datje altijt soo veel bedils
Hebt, siet dat en begeer ick niet.

Neel. Wel latet dan staen.

Lub. Maer vrient hoe hietje? *Ioch.* Iochim.

Lub. Heu, heu Iochim, maer weer van daen?

Ioch. Woo ick van danne bin dat werd ick jou wol verhalen,
Ick hoor nicht wijt van Hooselunnen te hoes, en stadt in Westphalen.

Lub. Maer hebje dan hielendal niet e liert?

Ioch. Nicht anjers den meyen, on 't lant to bouwen.

Lub. Hoe gaet 'et daer met den oorlogh kanje ter noch geende houwen?

Ioch. Och liefve deucht wat scholle wy, de krijgers verdarvent soo schoon, dat 'er nichts averblift,
See seen nicht an geystligh noch weltligh, wat plegender in stift
Munster on Oosenbrug, voorneme Hernhuser too wesen, on christelicke Kaspelen.

Lub. Sinne die dan nou miest wech?

Ioch. Dat leuf ick wol, soo asse haspele
Iegen eyn ander, wen de Keysersche eyn plecke in-nemen, alto hant
Kamen de Sweeden ont Hessen, ont joegense veur twentig duyvel, ont steecken de bru in brant.
Dat moeten wy met goe oogen anseen, ont duren der nicht eyn woort wedder seggen,
Man krijgen wyse dan eyn mool to vatten, in stroecken edder heggen,
Soo moetense wedder anholden, door geyt et dan taf taf,
Door schol y seen wat veur balbiers wy sunt, wy scheren hoor on boort mit eyn streeck af.

Lub. Maer men gelt en men goet was ick as jey, dat sou ick begraven.

Joch. Hen jou de deeven ſunt to arch, ſe hebt veur eyn gewenſt,
Datſe dy in eyn backoven ſteecken, en ſmueken dy ſoo lang dat doe et bekenſt,
Edder neemen eyn dobbeltſeel,datſe dorch twee ſtocken ſteecken, ont wringen
Dy door den kop twiſſchen, dat dy ducht hee ſchal an doeſent ſtucken ſpringen.

Lub. Soo hoor ick wel weet 'er ien een ditje, d'aar weeter een datje teugen. (deugen.

Neel. Ia 't magh weſen hoe 't ſijn wil, 't altoos ſtucken die niet

Joch. Men leeve vrou wat ſchalme doen, 't gooter nicht anjers heer in onſen lanje?

Neel. Maer weer leyt je lant, in Vranckrijck of in Spanje.

Lub. Sie die beſuckte ouwe beſt een reys, hy ſeyt ommers Bin je dan doof? (in Weſtphalen,

Neel. Wat ſchortje te ſchempen en ſmaalen?
Segh hanggat, ick wil ſpreeken, en ick ſel ſpreeken, wat Verbruy de luyshont? (roert et jou

Lub. Hoor vaer ſteurje jou niet an me vrou,
Se het ſoo een mutsje brandewijn drie of vier op, en deer kenſe niet hiel wel teugen.

Neel. Dats weer krimpkloot, ick denck dat ick en jy het alle bey wel meugen.

Lub. Wel wie drommel ſou deyncken datſe dat hoorde.
Dat overgeſlagen fijn man, om weer tot onſe veurigen woorden
Te komen, nou wat ſeghje van de vier jaer?

Joch. Doet ſoo wol on lootet drie weſen.

Neel. Och neen men lieve vaer,
Dat ſal ick niet toeſtaen, al ſou we jou ons leven niet krijgen.

Lub. Wel ick ſegh dat et veul is, gans lichters je ſelt ſwijgen,
Of 't ſelme liet weſen.

Joch. Nou vertooren jou nicht meyſter,
Hoort veerdenhalven joor werd ick jou dienen.

Neel.

Neel. Dat wil ick niet doen.

Lub. De pleyſter
Vaer inje kinnebacken, jou beſeete ouwe vel;
Nou wat ſegje wiljet doen?

Ioch. Noe lootet den ſoo weeſen.

Brechje. Wel,
Ey bewaerme, wat 's dat veur een groene veugel, ay lie-
Ian. (ve ſegh

Ian. Die ſelt ambacht by je vaer lieren.

Brechje. Wegh, wegh
Met ſulcken hansje hange-broeck; iſt al van de geck!
Vaertje deer is je bier, nou dat 's ierſt ien hoddebeck.

Ian. Wat dunckje van die vrijer Breghje, is die ſeecker ſoo beus?

Brechje. Wat neen, hy lijckt wel ien brackje had hy maer een dubbelde neus,

Lubbert. Avoes Iochim, ick brengt jou een reys.

Iochim. Ick danck jou ſeer.
Dochterken 't wert jou eyn mool gelden.

Brechje. Ia wel, 't ſel weer
Waeyen, hoe komt Paeſſen dus vroech in 't lant?
Hou weer drinck je voor mijn Ian.

Iochim. Met verlof, woor geyt men hier on de hemmelick-heyt door men ſijn behoef doen kan?

Lubbert. Deer onder die brugh verſtaeje wel?

Iochim. Io, jo,'k werd noe wol vinden.

Brechje. Maer ſel die fijne geſel
By jou leeren?

Lubbert. Weerom ſou hy niet?

Brechje. Heer vaertje wat ſelje met ſulcken knoet doen?

Lubbert. Ia wel ick ſegh moer en dochter ſelme noch geck broen,
Wat roert et jou, ick weet wel wat ick doen ſel ſou ick immer hopen.

Neel. Nou kijnt zwijgh jy ſtil, laet de bul al ſen beſt heen loopen.

Lubbert. Ist niet gelijck ick segh ? se passen op mekaer als de klock op elff.
Weer of die besuckte moff blijft ? kedeer is de man selff,
Wel hey hoe was dat soo, dat quaem je schielick over ?
Iochim. I dat weer nicht een bru, 't ging to hans wol teyn mool groover,
Ick meende dat ick worme im lieve had, on etweer mit reverenti klincklaer dreck.
Ian. Wat duncktje van die egalen gast.
Brechje. Dat vaer em selfs in sen beck.
Lubbert. Hoe hadje een purgasi ingenomen datje soo los brande ?
Iochim. Des dinghs verstoo ick nicht.
Ian. Of je een stoelganck ingenomen had ?
Iochim. Gans duysent schande,
Woo ben ik soo dom, met verleuffy meenen eyn schijtery:
Ian. Inje eygen backes. (ick by
Iochim. Ne docht nicht, door was van mijn lants volck door
Quam, ont die hedden eyn wackeren roes gesoopen,
Yder voor drie stuver, ick docht 'k werd oock wat koopen,
Al schol ick in twey doogen nich eeten, eft ick nu in 't rechte hoes ghewest bin dat weet ick nicht,
Don offe my schelms bedroogen hebben, altoos mijn goe meyster, sicht
Toch, 't weer in dat strootken, ont in dem hoese, door i dat kenneken op dem venster seen,
An eyn syt dat oethanghbret. (men geen
Ian. Wat of die geck uyt sen kruyn stoot, deer verkoopt-Brankewijn, maer Oly.
Iochim. Dat ducht my oock, ruyck eyn mool woo mick de vinger stincken.
Lubbert. Wat brutsme de besuckte dickkopte Moff, geejc Oly veur Brandewijn drincken ? (man
Brechje. Maer hy doetet om beste wil vaertje, ick prijs de
Dat hy de pis bekijckers geen gelt gunt, seecker hy hetter gien duert an.

Iochim.

chim. Tom hondert goe joor noch toe, moet y oock noch kamen,
Doe looſer meken, om my arme ſtumper to beſchamen?
n. Leet ſien wie ſal ik het brengen, avoes 't gelt jou een reys vrouw.
eel. Blijf ſitten ick ſelt wel krijgen.
ubbert. Nou.
Leet ſien op dat we vaſt geen, en ons weten te regeleeren in deuſe ſaecken,
Soo ſelt dunkktme noodigh weſen om een ſchriffje van ons ackoort te maecken.
chim. Woo et jou beleevet, man ik heb noch wat vergeten,
Dat wy ein den anderen verſtoon, woo ſchallewe et mit eten
Holden, edder geef y dat toe wie de pelſer et krijt.
eel. Sie deer ſchep op met de groote pollepel, dat de kat ſchijt
Selje hebben, doet ghelijck as andere doen, ick weet dat hier ſoo veul binnen
Van jou lants luy, dat nou al groote Mieſters ſinnen,
Die er koſt van de goe luy by de huyſen plegen te halen,
En nou datſe wat mier as mient ſinne, wetenſe niet genoeg te ſmalen
Op een andere en elck ſen liet te ſegghen.
ubbert. Dats weer ſe benne elck ien te wijs, 't is altijdt van er rijckdom, po ho gien dingh kan 't hindere,
Maer iſſer hier of deer een vettjen open, dan iſt ick ben een arm man met een huys vol kinderen, (doch,
Aenſiet men nootdruft Heerſchop, ick bidde guntet my
Ia ſe troggele ſoo lang tot datſet wech hebben, noch,
Ick geloof datmen geen onbeſchaemder ondankberder volck inde hiele werelt ſou weten te vinden as ſy,
Soo weynigh gedenckenſe an weldaet, genome jy ginckter by
En bat'er om ien aelmoes, ick weet ſoo waer as wy leeve,
Al benje duyſentmael er lantsman, datſe jou niet en beet geeven.

Neel. Dats weer ſucke Iudaſſen loopender ongder.
Lubbert. Hou jy jou mont
Brechje. Maer ſeker vaertje, je acht men moer ſlimmer as een hont,
Ie hoort onſe lieſt wel blaffen, en meughje heur dan niet hooren ſpreecken.
Lubbert. Was ick in jou plaets ſchijtkousje, ick ſouwer men neus mee in ſteeken.
Ian ſchey uyt 't wort laet, jonge brengt 't rietſchop inde winckel,
Kom, we ſellen op 't goet ſucces een reys drincken.
Floor. Hou weer Ian, is dat je klopſchinckel Niet?
Ian. Ia, kom langmeſe eer ickſe vergeet.
Brechje. Maer lieve mortje wat of men vaer mit die beſuckte mof doen ſel? 't is teugen men ſin.
Neel. Ie weet toch wel dat hy alles na ſen kop wil hebben, wat bruſt 'et my, kom gae me in. *binnen.*

Tweede Uytkomſt.

Hans en Michel, verſloten ſijnde, komen weerom, en Hans ſeydt.

Hans. NOe Michel, wil toe mit ſoo ſcheer voort?
Mich. NI jo, doe heſtet noe wol gebruyt, noe de poort Toe is,
Hans. Is 'et mijn ſchult wat heſtoe ſoo lang too teuven.
Mich. Dat's woor doe ſchef-hacke, wat heſtoe mijn too euven,
Om my her om too leyden, wie man de narren deyt, mit eyn ſtroo halmke,
Daer en baven geyſtoe mick wijs maecken, dat de Kloecken hier Pſalmke
Speelden, on 't is altoo hoop geloogen,
Den et waer de poort-klocke, ſu ſoo ſchelms heſto mick bedroogen:

Wie y op den middagh oock deden, dat kam mee ſoo
teemlijck fraey,
Wet ſtoe wol van den bonten vogel.
ans. By mijnder ſeel het weer eynen Papegay.
ich. Et weer dijne older meume, wilſtoe my den leuge oock
ontkladden:
Edder meenſtoe, dat ick nich ſach doe nar, datſe den oele
gevarft hadden:
Man ſoo eyn keerel biſtoe, woor ſchollewe noe too nacht
blijven?
ans. Y Michel, ick bid dy wes doch too vreeden, wat let
dick too kijven:
Woo laet ons in eyn ſloop-ſtede gaen, am twee ſtuyver
kan men 't joo hebben.
lich. Dat's woor, drey mick daer eyn loch dorgh die ſneb-
Wol wijſer, eer ick ſoo veel gelt onnut oet geef, (ben:
Dat heft mick mijne vader nicht geleert, ſoo woor as ick
leef,
Wy Weſt-Franſen ſint van die aert nicht, als de reſt.
Wilt toe et doen, doe macht al dijn beſt,
Loop hen, ick geef voor eyn nacht keyn geldt, ick ſloop
liever in duſſe ſtoep: (wy toe hoep.
Wen doe nicht wilt ſoo wil ick oock nicht, ſoo blijven

Derde Uytkomſt.

Brechje en Iochim, uyt.

rechje. WEl hoe oft hier lucken ſal kapſtock, weer mach
hy toch nae grijpen?
och. Noe meecken holt my de flabbe toe, ick werd dier eyn
mool op pijpen. (van daen.
rechje. Siet deuſe neskebol, heruyt geck, wegh, wegh, hier
och. Verwoor Ionfferke, ick heb juck ſoo leef, 'k wol wol 't
lijf by jou looten opgoon,
Eft ſu door leever on long oet eyn blanck hart dynen
wegen ſpendeeren.

Brechje. Neen vaer, steecktet liever inje of komst, soo seljë jou niet beseeren.
Ioch. Mijn leeveke, men deveke, mijn wobbeke, mijn slobbeke, ick doet oock nicht.
Brechje. Wel vaer was ick in jou plaets, ick wou by de Rederijckers of nieuwe Hollandse Commedianten gaan, licht
Datse jou wel ien rol geven, as de winter weer over is.
Ioch. Woo agierense dan noe nicht. *Brec.* Neen de kompangy is gescheurt, en om dat 'et nou hiel pover is,
Sel 't wesen, lustigh pas op, (foxswans seyt mof) om weer an de Schouburg te raken,
Of stuer een nichjen of een neefjen uyt; en als 't weer tegen de soomer gaet en datmen rekening sel maken
Om te speulen, soo is 'er niemant te vinden; ja wel ik seg,
Men maghse wel verkeerde ouwe-vaers hieten, want die vliegen tegen de winter, en sy tegen de somer weg.
Ioch. Hoort doch dat ik jou nicht in jou reden arger, 'k looflijck wol datse nicht so goet speelen, als tot oesent,
Door hebt wy ein mool von der Susannen geagierit, 'k loof dat 'er wol doesent
Minschen weern, die al woors dachten, ont weynden dat 'er de oogen averseepen,
Om dat ick 'er soo barmhertigh oet sagh, aber ick hed hendige greepen
Aver my den eer sy er afwusten, moockt ick my met spy beede oogen nat,
On door schol sich de duvel nicht voor heuden.
Brechj. Soo hoor ick wel jy hebt voor Susanne gespeult; wat
Iy ons vertelt! ay kom hier toch wat by 't licht, deer moet ick jou een reys op an sien;
Nou je bint een Susanna eweest, maer ay lieve kenje gien
Mier van je rol? *Ioch.* Woo schol ick nich kennen; ick kan de gantsche Commedy altomael.
Brechje. Nou ay lieve seght'er een beetje van.
Ioch. Noe y moeten vlijtig toe hooren wen ick jou wat verhael.

Noe spreeckt der Susanne.

Goen dagh Iojokom men lieve man, ick werd hen na dem goorden gan
Om my to wasschen hubsch on schoon, gelijck stedes ben gewoon.
Noe meeghden komt unt volget my, ont goot fin lise si an si,
Hebt ghiet noe beforg'et al, dat ick gebroecken werd soo bal?

Noe spreekt eyne Maeght.

Ioock leefvrou, hier is de desem.

Noe spreeck de ander Maeght.

Hier is't de mirrhe ont kresem.

Noe roep eyn Iungsken.

Lie Moederken woor wil y hen.

Noe roept eyn ander Iungsken.

Lie moederken, ay seght toch, wen
Seen wy jou wedder?

Noe spreeckt Susanne.

Alsoo bald, men euygen troost ont op en halt,
Seet dat ghy doch nicht werden stolt, man jou fijn ingetogen holt,
Ont holt jou stedes by de framen, op dat'et keyne klachten kamen,
Soo werd y leeve kinderen sijn, ond kamen in den hemmel fijn,
Hier mit adiu noe goo ick hin, goo y to jouwen vader in.

Wat dunckt jou daer vom?

Brechje. 't Is seecker hiel deftigh

Is't deer mee nu uyt?

Ioch. Nee man ick werd noe van der Soesanne boeven spreken, dat verwoor oock heel treftigh

Komt, noe hoort toch toe, noe spreeckt eyne Soesane boef.

Och mie is't toch bestelt met mie, in grooter hartseer bin ick nie
Gewesen, dat segh ick verwoor, wat toch tom hondert goeder Ioor,
Hier oet wert weerden weyt ick nicht, ay truwer Kumpoon doet my bericht,
VVoo dat ick werd verlost hier van den su ick werd nich eer af lan
Voor dat ick eins mijns herten lust, met der Soesanne heb geblust.

Noe spreeckt de ander deef.

Soesanne leef dyn borsten ront, dijn witter vleesch, dijn roode mont,

En hubschen hals , auch schone oogen , die haben mich och arm bedrogen.
Dat mach mich Kommedy moken heyssen , dat heft eyn aart ,
On 't heft eyn jonck keerl gemoockt , die noch nicht eyn hoor im baert
Heft, wo joo 't is de Kosters seun van onse Karke.

Brechje. 't Mag wesen hoe 't wil,ick hoor 't is al een verstandigh varcken :
Ie bint giesten mit ooren , 't is jammer datje op gien vier (bienen gaet.

Ioch. 't Is eyn kloeck-kopten keerl.

Brechje. 't Blijckt dat hy vry wat verstaet.

Ioch. Noe Ionfferken loot ick jou eyn mool eyn poesken geven, 't smeeckt soo soet ?

Brechje. Ay kinderen hout 'et schot toe , op dat 'et varcken gien schade inde tuyn doet.

Ioch. Mijn leve wummelke woo sun y soo toornigh , hoor doch na eyn minschen reden ,
Ick heb wat goets met jou veur.

Brechje. Wel nou ick ben te vreden ,
Wat of hier uyt komen sel, 'k loof hy het wint in 't hooft:
Nou laet en reys hooren.

Ioch. Hoort mijn smoket meecken, gelooft
Wis on waerhaftigh, ick werd nich mit jou schartien ,
Men dat ick jou seggen weerd , komt oet gront mijnes hartsen ,
'k Leuf y konnen hexen , edder op em bessemstock ryen , edder ander kunsten ,
Dat scholme joo seggen, verwoor joo sunsten
Schalme soo balt nicht in die verlieven,den van eersten an dat ick jou sagh ,
Begon mich 't hert im panse toe sieden , as went in onse meums worstketel lagh ,
De kolloene swol mick tem halsen her op, ick dacht noe wert he der haroet springen.
Help leeve got van Soust seed ick , ick kost my nicht bedwingen ,

Ick

Ick broeckede allerley wijsheydt, ick dacht ick werd 'et
mit dem drincken vergeten,
Henjoo 't worde wol teyn mool arger, 't was even en al-
lens as of ick ander ſpeten
Gebraden werde, 'k loof y konden 't oock wol ſeen
Dat ick dick om de kop werde, on nou weet ick anders
Hulpe, dat gy met my arme ſtumper och harm! (geen
Mitlijden hebben wilt, doorom lootet doch barm
Aver jou harte goon, den al de geleederen worden my
ſtock ſtijf.

Brechje. Ick hoor watter of is, jou diende wel een gouwe
pleyſter over jou hiele lijf.
Maer mienjet in ernſt?

Ioch. Woo ſchol ick nicht?

Brechje. 't Sou wel gaen, binje ſlechts wat rijck van have?

Woo ſchol ick nicht rijck weſen? men oem heft wol twe
edder drie ſwyne kaven,
Met eyn gantſche heerd ſchoopen, ont wol neegen ſtuck
ſoo kuejen as runder, (bunder
On mijn tette muy eer man, heeft oock wol ettelijcke
Lants, en aver al den bru heft mijne meume bevel.

Brechje. Daer ſou ick al wat na beginnen te luyſteren.

Ioch. Wel

Ick moet me Hollentsk leeren, mit ons ſchaft man oock
better wie hier,
Door vretmen kein kalde botter-melck im moorſe, man
eyn hubſchen pot warm bier,
Edder eyn wackeren groopen vol brye, die ſtijf is datter
eyn boer mit holtenſchoen op kan danſen, dat
kleeft om de ribben,
Onde dat alle morgen wedder, door ſteyt men oock
nicht to libben
Labben an eyn ſtuckxke ſwijne vlees, dat wie eyn holt
ſoo mooger is,
Ne grot eer my eyn hubſchen ſchincken door eyn hant
dick drie edder vier golt-geel ſpeck an is,

On eyn joor twey er drie im roock hengen heft, door voort men wol van:
Ioo al focht y dee gantfe welt deur, y konnen keen beter Too jouwen lijve vinden, wie ick. (man
Brechje. Verdoeye deer niet, ay lieve breng deer een burry of ien kruywagen,
Om deufe fchoone vryer met reverentie en eerbiedigheydt op de mifthoop te dragen.
Ioch. Dat fegh y man oet fcharts, y feen my lijckel geern.
Brechje. Puys, puys.
Ioch. Woo joo, ick kan de meeckens gefont fnacken.
Brechje. Soo dienje wel in 't gafthuys.
Iochim. Noe loot toch hooren mijn ooch appelken, fchalt fo voort gaen?
Brechje. Mijn fin ift wel, maer wat weet ick 't oft men ouwers 't foo verftaen,
En 't is hier oock de manier dat me ten minften foo een half jaer moet vryen.
Iochim. I leet ick man toe nacht by jou floopen, fe moetent den wol lyen.
Brechje. Wat ducktje van die fchelm, wie fou deyncken dat de Hannekes fulcke guyte binnen:
Ick loof jou dickkop, ick feltje betalen, kan ick maer wat verfinnen.
Laet fien daer valt me wat in, ik dien niet langer te beyen,
Ick fal al men beft loopen, en fpreyen (gen,
Men vaers bedt op, en daer fal ick hem moytjes in leg-
En als 't tijdt om te flapen is fal ick al de gelegentheyt feggen,
En zijn heftighe min, foo het aers gaet na mijn mienen,
Sel hem dan verkoelt worden met ftock-flagen en fpanriemen.
Iochim. Noe mijn harts alderleefste nachtegool, fchalt bad omgaen:
Brechje. Ia, ick felt opfpreyen, blijfje hier foo lang ftaen,
Of gaet na binnen toe, en als ick hoeft of hem, kom dan, hoorje wel.

Iochim.

Iochim. Dat ſchol ick doen mijn ſoecker-moelken, bin ick nicht ien hups geſel,
Ick kan lijde wol mit de deerens om goon, on dat kan yder man nicht,
Wo wien ick ſin in onſe Ionckers dochter hedden, ſnack y daer van, ick wolſe ſoo licht
Wie ick duſſe handt om wende, tom wyve krijge,
Man et dinck is to heeger im omfanck, men ſcholſe wol en twey miege,
On wat ſcholmen mit ſo een wicht doen, man leget jo am eerſten doot,
Man duſſe vogel ſchalt wol oet holden, mit eer heeft het keen noot,
Noe ick ga binnen toe, op dat'et de meyſter nicht marcken kan. *Bin.*

Vierde Uyt-komſt.

Brechje, het bet opſpreydende, ſeyt.

NOu daer heb ick een vryer, ſeecker ick hebber geen duert an,
Ia wel het is om dol te worden, wat of de Moffen haer voor ſtaen laten:
Die rechte ſmeer-flegels willen oock van vryen praten,
Gelijck deuſe dras-broeck al me, die noch ſoo groen
Als gras is, en hy doet hem op als een dreck in een pompoen.
Ia wel 't is een poſtuertje een menſch mach 'er voor vreeſen;
'k Loof ſeecker hy beelt hem in, dat hy een Hanne of een Geeſe,
Of een andere Deenſe Iotte, daerſe me after de ploegh
Voor het, daer hadje 't niet, 't iſſer veer van daen, (gaen,
Seecker hy moſt wel beluſt weſen die om ſulcken man
Verlegen was, neen doch, ſoo hou ick het noch mit onſe Ian,
Dat's een knecht als een werelt; en ick heb hem lief, ſou ick niet, trouwen,

Hy

Hy wort ſchier van elck een bemint, 'k weet datter wel echte vrouwen (van,
Sinnen, die hem wel ſien mogen, maer hy hetter den dray
Hy bemint ſijn Brechje, en Brechje bemint haer Ian;
Nou dat 's even ſoo veel, dat roert een ander in alle geval niet.
Hem, hou, waer blijft deuſe ſtijve Piet
Denck ick. Seecker ik miende datje me al vergeten hadt.

Iochim. O neen, mijn lutke deern.

Brechje. Kom volgme, ick ſelje in de kamer brengen. *Ioch.* Van harte geern. (vlack,

Brechje. Sie daer is de bedt-ſtee daerwe in leggen, z'is moy
Maer we ſellen ons wel behelpen. *Ioch.* I welcken ſnack,
Dat y heroet ſlaet, loot mick man betyen:
Ont went noch eyn mool ſo eng weer, ick weet wol mick te vlyen.
Mijn leveken ick ſweer by mijnder taſſen, on door komt keen ander geloof in mijn,
Den dat klumpken door doe van gemoockt biſt, moet ſoker geweſt zijn,
Kom dan mijn hoeneken, mijn tijpken, loot ich dijn eyn mool vatten. (katten.

Brechje. Och hoe ſoet is de liefde, als een arm vol jonge

Iochim. Io jonferken, de leefde brent wie koeſtront inde

Brechje. He he, komt het ſoo datter ſulcken damp (lamp.
Uyt je mont vlieght, is 't dat, datje gebreeckt,
Kom vaer, gaje in 't bed, en ſmoort die vlam eer datje 't hiele huys in brant ſteeckt.

Iochim. Dat ſunt to molen ſachte vedderen.

Brechje. Hoe gaet hem de wafel.

Iochim. Kaam y mijn popke?

Brechje. Heruyt geck, ick eet op een tobbe, je ſteeckt jou voeten niet onder mijn tafel.

Iochim. Hoor nich Greteke. *Brechje.* Mijn naem is Brechje.

Iochim. I ſoo, Brechken wil ick ſeggen.
Weert ghy jou nicht oet theen.

Brechje.

Brechje. Strackjes,'k moet men ouwers eerst goenacht wenschen, blijfje maer stil leggen.

Iochim. Ay geef mick dan eerste een potske.

Brechje. Wat deuse sot:
Hou op,dat 's waer,after mijn oor deer bin ik niet besnot.

Iochim. Y my is soo wonderlijck, al de geleeder sunt my stock-stijf,
Door geytse hen, on scheyt van mick als koedreck van moeder lijf.
Y wat heft sie hendige gebeerden, 't is voor woor eyn hubsedeeren, (ten geeren
Woor mach dat lutteke tevekint blijven: 'k wol van har-
Datse wedder hier wee; wat schol mijn olde Meume al wonjer snacken,
Dat icker mit so eyn schelmken an mijn sijde quam te hoes sacken: (voorwaer,
't Gantse dorp van Kolbeeck spracker wonjer van, jo
Door leuf ick isse wedder. By mijnder sielen 't is de vaer:
Dat de hoer de suke hool: se heeft ghelogen,
Och ik arme knecht! wo ben ik soo schendigh bedrogen:
Dat dy dat Osenburger wapen besloo, doe looser meeke,
Och ick weet jo gants keen root, ick mach de kop onder de decken steeken.

Lub. Ay Neel laet ick noch een reys drincken, seker ick bin noch niet buys. (tuys.

Neel. Ick wil geen gedrinck mier hebben, je hebt 't hoy al

Lub. Ick kan deuse kraegh niet los krijgen, hoe wort een mensch oock gebruyt. (bas uyt.

Neel. Brechje doe jy 't een reys los, en helpt hem 't wam-

Lub. O bloet is dat valle. *Neel.* Wat isser Vaer? *Lub.* Iou loose fleers,
Wat hebje in 't bedt geleyt, licht een reys met de keers.
Wel wat is dit voor een juweeltje? Neel, Neel, ackerment 't is een giest.

Neel. Dat moet ick bekijcken; jou droncke biest,
Sel jy in ons bed gaen leggen. *Ian.* Wel vrouw wat is hier te verhackstucken?

Neel.

Neel. Ay lieve kijckt deuſe ſchelm ien reys.
Lub. Hoe ſelt hier lucken
Deynck ick? *Ioch.* Iou dochter och arm mijn goe meyſter! die heeft mick bedrogen.
Brechje. Vaertje dat is niet waer, de ſchelm het gelogen,
Maer ick ſeltje van ſtuckje tot beetje doen verſtaen.
Flus ſoo ick om wat te halen, inde keucken ſou gaen,
En dit lieſje volgde mijn, en hielme deer dingen voor die niet betaemde
Te ſeggen, ja wel deer, ick ſchaemde
Me ſchier doot, gelijckje dencken kunt, wel hoe
Een eerlijcke dochter ſulcks te vergen, deynckt toch hoe (ick te moe
Was; nou ick liet hem al betien,
En ick bedocht deſe liſt, op datje allegaer ſout ſien
Dat het een guyt is die niet en deught.
Lub. Ia, ja, bin jy ſulcken quant?
Dat ſelle we jou wel uytkornen; ſa mannen, elck een ſtock (inde hant,
Of wat ghy krijgen kont.
Iochim. Och meiner lieben goe meyſter,
Ick bid jou holt doch op.

Na datſe Iochem uytgejaeght en dapper ofgeſmeert hebben, komenſe wederom, en Ian ſeyt:

Ian. Ick geloof vaſtelijck dat hy daer een teyſter
Tien twaelf, die goet is gekregen heeft, trouwen het quam (hem toe.
Neel. Hoe is 'et Lubbert vaer?
Lub. O mijn, ick bin ſoo moe.
Neel. Kom vaer, gaeje jou wat ruſten.
Ian. Wel Brechje daer heb ickje noch te liever om,
Nou datje jou ſoo wel gequeten hebt.
Brechje. Iou ſchelmpje, kom
Hier een reys, ſelje men noch ſcheeren?
Ian. Neen ick ſeeckers. *Brechj.* Nou dat 's alliens, ſoo moetment de Moffen verleeren, (lant ſy ſijn.
Die 'er al te veel laten voorſtaen, en ruycken niet in wat
Ian. Ie hebt jou wel geweert met de nemmer in de brant, kom moer gaje met mijn
Na binnen toe. *binnen.* Vijfde

Vijfde Uytkomst.

Iochim komt al klagende naeckt in sijn hemt, en treet onversiens op sijn Lants-luy, waer af sy verschricken en wech loopen.

Ioch. O wee! o wee! o wee! wat bin ick in groote noot.
Mich. Hans, Hans, her op Hans, loop, loop, hier komt de bittere doot.
Hans. Holt, holt Michel, hey woor biſtu door ghebleven?
Ioch. Ghy vrame Kaſpel-kinderen, verſchrickt nicht, ſu ick bin noch in 't leven
Ont hebbe vleeſch on knoocken, wie andere menſche.'
Mich. Dat loof ick nich den biſtu eyn menſch ſoo verweer
Edder biſtoe eyn geyſt ick beſweer dick, (dick,
Biſtoe van goeden ſoo kaam an mick,
Biſtoe van boſem ſoo goo van mick.
Ioch. Och neen ick bin nicht booſes, man ik ben bedroghen ſoo ſchenlijck. lijck.
Mich. 'k Loof dat her Iochem is, 't let ſijnder ſproocke en-
Ioch. Io die ſullevege bin ick, heb kennis an mijn y vroome
Wat ſuntje voor welcke? (lude,
Hans. Dijne kompoens, Hans ont Michel.
Ioch. Och ſu eyn mool wooſe mick brude.
Mich. Wat hebtſe dy gedaen?
Ioch. Hoort, doe y van my ſcheeden, kam ick verby eyn ſchoeſter gaen,
Door ik mit eens worden, om 't hantwerck by toe leeren,
On dee hat eyn hubſe dochter, dee gink mit ſoo firceeren,
Ick meende datſe mijn ſoo leef hedde, wie ik eer deeden,
Wat heft dat tevekint too doen, ſe geyt, ont leede
My in 'er vaers bedde, on ſede ſe wol by my komen:
Noe ick verwachten eer met ſmarten, man wel duvel ſcholt dromen
Datſe ſulcke kneepen im maerſe hat, den eer ick omſach weerenſe my alte hoop op 't lijf,
Nu heſtoe door ſloon ſien, ja, dat my al de geleder ſtijf
Ont

Ont lam ſunt, on wat ick bad'et mocht nicht baten,
On tot mijn groot ongeluck, heb ick 'er al mijn kleyder, mijn waetſack, ont mijn ſeyſen moeten laten:
Wat dunckt jou heb ick keyne rede dat ick mick bedreuve?

Mich. Woo du pleeght de verſtendighſte im Kaſpel too weſen, on leſtoe die ſoo euven,
Averſt doe kenſt de hoſe-koppen noch nicht, ſe ſunt to ſlim.

Ioch. Och mijne kleyder, mijne kleyder!

Mich. Noe mijn lieve Ghim,
Goo doe mit ons, en weſt wel too vreeden,
We hebt noch gelt in buydel, ont werden dy wol wedder kleeden.

Ioch. Och! woo kaam ick'er toe? och! och! och!

Mich. Hen ja ſoo heſtoe dat olde ſpreeck-woort nicht hooren ſoogen:
VVer lichtelijck geloovet, wert lichtelijck bedroogen.
Noe dat heftet al wech, nae weenen helpt doch nicht.

Ioch. O y vraame Lants-luy al to hoop, ſie toch wol toe dat y ſoo licht
Duſſe hoſe-koppen nicht geloovet, man neemt eyn exempel an mijn,
Steckt eerſt doe vinger in d'eerde, ont ruckt in wat lant y ſijn,
Ick mach altoos ſeggen dat ick too Amſterdam weſe bin,
't Wert eerſt ont leſt wol blijven, keen duvel krijght'er my wedder hin.

Mich. Y Iochim 't is genoch, loot doch dat karmen blijven,
Noe loot ſen Hans, loot ons em binnen brengen, de Keerel mocht verſtijven.

E Y N D E.